№ 8. Miechów, dnia 22 marca 1920 r. Rok I.

Cena pojedyńczego numeru 2 Mk.
Prenumeratę przyjmują:
Starostwo, Magistraty i Urzędy gminne

OGŁOSZENIA:
Za całą stronę. . . 250 Mk.
$^1/_2$ strony . . . . 125 „
$^1/_4$ „ . . . . . 65 „
za wiersz petitowy 1 „ 35 f.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Wychodzi raz na tydzień. Redakcja i Administracja w Starostwie w Miechowie.

Treść numeru:

DZIAŁ URZĘDOWY

77

L. 288/III
I

Miechów, dnia 15 marca 1920 r.

Okólnik

Do
Magistratów, Urzędów gminnych i Posterunków Policji Państwowej
w powiecie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, okólnikiem Nr. 868 z dn. 9 lutego 1920 r. Nr. B. P. 3729 podaje do wiadomości rozkaz Ministerstwa Spraw Wojskowych, następującej treści:

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament I Mob. Org.
Sekcja Poborowa i Uzupełnień
L. dz. 11125/IV P.

Warszawa,
d. 20 listopada 1919 r.

KONTROLA URLOPOWANYCH.

W celu dokładnego prowadzenia kontroli urlopowanych szeregowych, wprowadza się następujące przepisy obowiązujące o meldowaniu się szeregowych na urlopie:

1) Urlopowany szeregowy po przybyciu do miejscowości, w której się znajdują Komendy Placu, względnie Oficerowie placu, winien w ciągu 24 godzin od chwili przybycia, zameldować się w Komendzie Placu, względnie u Oficera Placu i przedstawić im swoją kartę urlopową i dokument podróży.

2) Po przybyciu do miejscowości, w której niema Komendy Placu, względnie Oficera Placu, winien urlopowany szeregowy zameldować się w ciągu dwuch dni od chwili przybycia u Oficera Ewidencyjnego powiatu i przedstawić mu swoją kartę urlopową i dokument podróży.

3) Przed odjazdem z miejscowości, w której urlopowany przebywał winien się on zameldować ponownie u tej władzy, u której się meldował po przyjeździe.

4) Przy meldowaniu się przybywających urlopowanych szeregowych, (w myśl punktu 1 i 2) winna Komenda Placu (Oficer Placu względnie Oficer Ewidencyjny) zatrzymać u siebie kartę urlopową urlopowanego, a wydać mu wzamian „Kartę pobytu“ według podanego drugostronnie wzoru.

Przy meldowaniu się urlopowanych, odjeżdżających szeregowych (w myśl punktu 3-go) winna Komenda Placu (Oficer Placu względnie Oficer Ewidencyjny) zwrócić urlopowanemu kartę urlopową, odbierając jednocześnie kartę pobytu.

5) Jeżeli do dnia, w którym upływa termin urlopu, urlopowany szeregowiec nie zgłosił swego odjazdu, winna Komenda Placu wzgl. Oficer Placu lub Oficer Ewidencyjny, przedsiewziąć kroki, celem poszukiwania urlopowanego oraz przymuszenia go do natychmiastowego odjazdu do oddziału.

6) Niniejszy rozkaz wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1919 r.

II Wiceminister Spraw Wojskowych
K. SOSNKOWSKI m. p.
Jenerał-Pporucznik.

Donosząc o tem, polecam wszystkim Organom Policji Państwowej w powiecie Miechowskim, aby współdziałały z władzami wojskowemi przy kontroli urlopowanych szeregowców, a w szczególności zwracały uwagę na posiadanie przez wszystkich urlopowanych kart pobytu.

Również Magistraty i Urzędy gminne winny zwracać baczną uwagę na powyższy rozkaz Ministerstwa Spraw Wojskowych i pomagać władzom wojskowym, względnie Organom Policji Państwowej.

Starosta:
J. WIECZOREK

78

L. 865/III.
I.

Miechów, dnia 18 marca 1920 r.

OKÓLNIK

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Na skutek pisma Powiatowej Komendy Uzupełnień w Miechowie, z dnia 15 marca 1920 r. L. dz. 37/II, polecam Magistratom i Urzędom gminnym sporządzić i przedłożyć Starostwu w terminie do 31 marca 1920 r. następujące wykazy, pod osobistą odpowiedzialnością p.p. Burmistrzów i Wójtów:

1) Ilu poborowych roczników 1896—1901 ma ojców w wieku od lat 55 (skończonych) do lat 60.

2) Ilu poborowych roczników 1896—1901 ma jednego lub więcej braci w czynnej służbie wojskowej.

3) Ilu poborowych roczników 1896—1901 są jedynymi mężczyznami w swoich rodzinach.

Starosta:
J. WIECZOREK.

79

L. 1261/I.
I.

Miechów, dnia 17 marca 1920 r.

OKÓLNIK

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Z powodu napływających do Starostwa zapytań w sprawie wyjazdu obywateli polskich do Ameryki Północnej, należy podać do wiadomości mieszkańców, że dla odbycia podróży do Ameryki w możliwych warunkach, niezbędnem jest przedewszystkiem posiadanie 160 dolarów, czyli około 25.000 marek polskich dla jednej osoby.

Udający się bez odpowiednich funduszów narażeni są na zwrócenie z połowy drogi, w warunkach nader ciężkich.

Jednocześnie uprzedzam, że po otrzymaniu paszportu należy uzyskać na nim wizy od przedstawicielstwa amerykańskiego i tych państw, przez które się przejeżdża.

Koszt opłaty wiz, z których amerykańska opłacana jest w wysokości 90 marek polskich, kosztuje przeszło 200 marek polskich.

Starosta:
J. WIECZOREK.

80

L. 932/I
3

Miechów, dn. 8 marca 1920 r.

Okólnik

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Polecam Urzędom gminnym i Magistratom rozciągnąć jaknajwiększą opiekę nad grobami i mogiłami wojskowemi w obrębie tamt. gminy (magistratu), znajdującemi się a w szczególności, zapobiegać niszczeniu przez okolicznych mieszkańców ogrodzeń, krzyżów i wszelkich oznak na cmentarzach i mogiłach, tudzież ochraniać cmentarze od niszczenia ich przez zwierzęta dowowe i t. p.

O wszelkich nadużyciach ze strony mieszkańców należy natychmiast donosić.

Starosta:
J. WIECZOREK.

81

L. 1224/I.
I.

Miechów, dnia 12 marca 1920 r.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, reskryptem z dnia 26 lutego 1920 r. L. 526/20, zarządziło, aby urzędnicy stanu cywilnego w odnośnych rubrykach, prowadzonych, przez nich ksiąg stanu cywilnego, wymieniali przy każdym akcie także gminę, do której dana osoba jest przynależna, t. j. zapisana do ksiąg ludności, jako stały mieszkaniec, a to na podstawie, okazanych przy spisywaniu aktu dokumentów osobistych, a w braku tychże na podstawie udzielonych przez strony informacji.

Polecam przeto Magistratowi, Urzędom gminnym, prowadzącym metryki osób wyznania mojżeszowego i marjawickiego, a także tym duchownym prawosławnym, którym powierzono zawiadywanie parafjami prawosławnemi, oraz prowadzenie ksiąg, aktów stanu cywilnego, aby ściśle stosowały się do powyższego rozporządzenia Ministerstwa.

Starosta:
J. WIECZOREK.

82

L. 2175/II.
I

Miechów dnia 11 marca 1920 r.

Okólnik

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Doszło do mej wiadomości, że dotychczas nie wszystkie Urzędy gminne (Magistraty) prenumerują Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze względu na konieczność zaznajomienia się z wydawanymi obowiązującemi ustawami, polecam Urzędom gminnym (Magistratom), aby — o ile to dotychczas nie nastąpiło, natychmiast zaprenumerowały powyższy Dziennik.

Prenumeratę należy zamawiać wprost w Redakcji Dz. Ust. Rzp. Polskiej w Warszawie.

Starosta:
J. WIECZOREK.

83

L. 417/I.
2

Miechów, dnia 5 marca 1920 r.

OKÓLNIK

do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Celem uniknięcia skarg, że oddziały wojskowe zabierają podwody bez interwencji Starostwa, mimo istniejących przepisów, że mieszkańcy poszczególnych gmin nie są obowiązani do dostarczenia podwód aż dopiero po nakazie dostarczenia otrzymanym ze Starostwa, Dowództwo Okręgu Generalnego w Kielcach pismem z dn 20 lutego 1920 r. L. 102/K. Gł. W. uznaje za zupełnie słuszne w tym względzie motywy zażaleń.

W interesie służby i dobra wojskowego prosi D. O. G. o jaknajdalej idące współdziałanie z władzami wojskowemi i możliwie jak najszybsze dostarczanie podwód przez poszczególne gminy.

Ponieważ skomunikowanie się pojedyńczych oddziałów wojskowych ze Starostwami czy to z powodu znacznej częstokroć odległości, czy też niedobrego funkcjonowania poczty trwa czasem za długo, a zachodzi potrzeba szybkiego dostarczenia podwód muszą gminy w takich razach bezpośrednio dostarczyć żądanych podwód, odnośna jednak władza wojskowa winna wysyłać równocześnie do Starostwa pismo, że podwody te dostarcza gmina z powodu nagłej potrzeby bez uprzedniej interwencji Starostwa.

O tem zawiadamiam Magistraty i Urzędy gminne w powiecie dla uniknięcia z jednej strony niepotrzebnych tarć i konfliktów — z drugiej zaś dla umożliwienia władzom wojskowym w nagłych wypadkach sprawnego i szybkiego wypełniania swych funkcji.

Starosta:
J. WIECZOREK.

84

L. 739/III
I

Miechów, dn. 16 marca 1920 r.

Okólnik

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Powiatowa Komenda Uzupełnień 25 p. p. w Miechowie, pismem z dnia 28 lutego 1920 r. L. dz. 1607, ogłasza, że stała Komisja przy Dowództwie Okręgu Generalnego, nie będzie urzędowała w dn. 10-go kwietnia r. b.

W dzień ten nie powinni stawić się do Komisji petenci.

O tem zawiadomią Magistraty i Urzędy gminne wszystkich interesowanych.

Starosta:
J. WIECZOREK.

85

L. 1148/I.
I.

Miechów, dnia 28 lutego 1920 r.

Okólnik

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 51, z dnia 17 lutego 1920 r. Nr. Pr. 215/4, zawiadamia, że stronnictwa polityczne, lub też ich komitety nie podlegają legalizacji na zasadzie tymczasowego dekretu o stowarzyszeniach z dnia 3-go stycznia 1920 r. Dziennik Praw Nr. 3 poz 88.

Stronnictwa polityczne jako organizmy o celach i strukturze specyficznej nie podpadają pod pojęcie stowarzyszenia lub związku i dlatego też zgodnie z praktyką państw demokratycznych Europy zachodniej przymusowej legalizacji nie podlegają

Starosta:
J. WIECZOREK.

86

Miechów, dnia 18 marca 1920 r.

Okólnik

Do Magistratów i Urzędów gminnych w powiecie.

Wskutek pisma Magistratu w Kielcach z dnia 29 stycznia 1920 r. Nr. 879, podaje się do wiadomości, że z dniem 1-go stycznia r. b. Magistrat w Kielcach podniósł stawki za leczenie chorych w 2-ch szpitalach Kieleckich, pozostających pod zarządem miejskim, do następujących norm: 1) w szpitalu św Aleksandra do 27 kor. na dobę. 2) w szpitalu Żydowskim do 30 kor. na dobę.

Starosta:
J. WIECZOREK.

DZIAŁ SAMORZĄDOWY.

87

PROTOKÓŁ

IV posiedzenia Sejmiku Powiatowego (ciąg dalszy)

Wybór 8-miu członków do Pow. Kom Aprow. i tyluż zastępców.

Przewodniczący odczytał instrukcję dla Powiatowych Komisji Aprowizacyjnych, które powstają na zasadzie art. 3 Ustawy z dn. 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami Dz. Pr. Nr. 64 poz. 371 zaznaczając, że poprzednio wybrana Komisja Aprowizacyjna jest nieodpowiednia. W skład tej Komisji muszą wchodzić zarówno przedstawiciele producentów jak i konsumentów, zaś wśród producentów powinni być przedstawiciele wielkiej i małej własności rolnej.

Nad tą sprawą wyłoniła się obszerna dyskusa w której p. p. Jędruch i Ścigaj wypowiadali się, przeciw wyborowi Komisji Aprowizacyjnej wogóle, zaś p. p. Rączka, Niemiec i Haber żądali, aby w jej składzie była większość producentów, tylko p. p. Łakomski i Sarnowicz oświadczyli się za wyborem Komisji w myśl instrukcji. Po wyjaśnieniu pana Przewodniczącego, p. Niemiec postanowił wniosek o przeprowadzenie wyborów przez aklamację.

Wniosek uchwalono.

P. Sarnowicz przedstawił listę kandydatów, z grupy producentów: p. Zygmunt Dzianott z Bukowskiej Woli, jako przedstawiciel większej własności p. p. Jakób Rączka z Łętkowic, Franciszek Kurbiel z Iwanowic, Jakób Małupa z Podleśnej-Woli, jako przedstawiciele małej własności, p. p. Jan Brykalski syn Sebastjana kupiec ze Słomnik, Tadeusz Lech dyrektor gimnazjum z Miechowa, Żurek Łukasz ze Zagorzyc, Łach Franciszek z Przesławic, jako przedstawiciele konsumentów. Na zastępców z grupy producentów p. Włodzimierz Łącki jako przedstawiciel większej własności, Józef Jarosz ze Śladowa, Antoni Michalski z Rzeżuśni, Kurpik Wojciech z Bryzdzyna jako przedstawiciele małej własności, jako przedstawiciele konsumentów. Jan Szaleniec ze Święcic, Antoni Zaporski z Miechowa, Maj Wawrzeniec z Pietrzejowic, Tadeusz Reroń z Kaliny Wielkiej. Kandydatów zaproponowanych wybrano jednogłośnie.

4. Wybór 3-ch delegatów reprezentacji powiatowej do Komisji poboru koni

Przewodniczący wyjaśnia, że stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sejmik Powiatowy ma wybrać swych reprezentantów do Komisji poboru koni. W skład tej Komisji wchodzi przedstawiciel większej i małej własności rolnej, tudzież przemysłu.

P. Rączka stawia wniosek, aby wybory przeprowadzić przez aklamację. Wniosek uchwalono.

P. Sarnowicz proponuje następujących kandydatów: 1) Tadeusz Dąbrowski, przedstawiciel większej własności, 2) Jakób Gwiazda przedstawiciel małej własności i 3) Władysław Sarnowicz przed-

stawiciel przemysłu. Kandydatów wybrano jednogłośnie.

5. Wybór 3-ch rzeczoznawców i tyluż zastępców do Komisji poboru koni.

Przewodniczący wyjaśnił zakres działania rzeczoznawców oraz zaznaczył, ze wybrani rzeczoznawcy zostaną zaprzysiężeni.

Wybór uchwalono przeprowadzić przez aklamację.

Na wniosek p. Niemca wybrano: p. p. Jakóba Rączkę z Łętkowic, Franciszka Jędrucha z Zakościela, gm. Racławice i Michała Habra z Łososkowic gm. Koniusza, na zastępców Walentego Pycię, z Lipnej-Woli, gm: Kacice, Makowskiego Karola z Opatkowic gm. Klimontów i Piotra Walczaka z gm. Luborzyca.

6. Wybór jednego członka i jego zastępcy do Pow. Komisji Świadczeń Wojennych dla przedmiotów rolnictwa jako przedstawiciela większej własności.

Przewodniczący zaznaczył, że w myśl rozporządzeń Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 17 maja r. b. Monitor Polski Nr. 118, do Powiatowej Komisji Świadczeń Wojennych, ma należeć dwóch przedstawicieli rolnictwa, jeden z większej, a jeden z mniejszej własności rolnej. W dotychczasowej Pow. Komisji Świadczeń Wojennych brak przedstawiciela większej własności, przeto Przewodniczący postawił tę sprawę na porządku dziennym, celem uzupełnienia Komisji. Wybory uchwalono przeprowadzić przez aklamację.

Na wniosek p. Sarnowicza wybrano: p. Eustachego Popiela jako członka i D-ra Teofila Szańkowskiego z Wierzbna jako zastępcę.

7. Sprawa należytości za podwody.

Uchwałą Sejmiku z dn. 24 czerwca b. r. ustanowiono, by podwody były płatne po 4 kor. jazdy tam i z powrotem. Ponieważ uchwała ta była różnie interpretowaną, a oprócz tego nie oznaczono taksy na podwody z ciężarami, przeto Komisja Drogowa na posiedzeniu w dniu 3 października b. r. postanowiła przedłożyć następujące wnioski w sprawie opłat za podwody ciężarowe:

1) za podstawę wynagrodzenia podwód należy brać kilometry.

2) za każdy przejechany kilometr niezależnie od kierunku należy przy podwodach ciężarowych opłacać po 3 korony.

3) o ile obowiązany do dostarczenia podwody nie pojedzie bezpodstawnie wolno dać w zastępstwie tegoż i na jego koszt kogo innego za podwójnem wynagrodzeniem.

4) podwody mają być żądane za pośrednictwem Wójta.

5) Sprawę wynagrodzenia za podwody osobowe przekazuje się Wydziałowi.

6) przesłać do wszystkich władz i urzędów pouczenie, komu się należą podwody oraz wysokość opłat.

Po obszernej dyskusji, w której zabierali głos p. p. Jędruch, Jarosz Józef, Rączka, Brykalski, Głowa, Niemiec i Sarnowicz jednogłośnie uchwalono wnioski Komisji Drogowej pod 1, 2, 3, 4 i 6 tudzież powzięto w sprawie podwód następujące dalsze uchwały.

1) Uchwaloną taryfą obowiązuje wszytkie gminy.

2) Za podwodę osobową opłaca się po 2 kor. od każdego kilometra przebytej drogi bez względu na kierunek jazdy.

3) Dwory zarówno są obowiązane do dawania podwód, jak i wieś.

4) Podwody użyte na drogach ziemnych w czasie roztopów, deszczow i wogóle w słotnej porze, kiedy drogi są ciężkie i trudne do przebycia, należy opłacać podwójnie. W tym jednak wypadku, Wójt na żądanie interesowanych ma wystawić odpowiednie zaświadczenie o złym stanie drogi.

8. Uchwalenie regulaminu obrad Sejmiku Powiatowego w Miechowie.

Przed przystąpieniem do omawiania regulaminu obrad Sejmiku p. Haber postawił wniosek, aby odroczyć ten punkt do przyszłego posiedzenia, a to celem przestudjowania projektu przez członków. Wniosek uchwalono jednogłośnie.

9. Wolne wnioski a) sprawa budowy łaźni ludowych.

P. Dr. Olszewski lekarz powiatowy podniósł sprawę budowy łaźni ludowych. Na podstawie porozumienia się z Ministerstwem Zdrowia Publicznego w tej sprawie stawia następujący wniosek:

Wobec tego że kwota w wysokości 1.250.000 kor. preliminowana na budowę łaźni ludowych, została skreśloną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, przez co uniemożliwiono plan uzdrowienia powiatu, Sejmik Powiatowy w Miechowie prosi Ministerstwo Zdrowia Publicznego o interwencję aby powiat uzyskał pożyczkę na budową łaźni.

Wniosek jednogłośnie uchwalono.

Następnie zawiadomił Dr. Olszewski, że Min.

Zdrow. Publ. ma pewien fundusz na subwencję dla gmin na budowę prowizorycznych łaźni. W tej sprawie uchwalono jednogłośnie następujący wniosek:

Sejmik powiatu Miechowskiego uchwala odnieść się do Ministerstwa Zdrowia Publicznego o umożliwienie budowy tymczasowych łaźni ludowych przez udzielenie zapomogi na każdą gminę przynajmniej po 1000 kor. oraz dostarczenie rur, które Ministerstwo Zdrowia Publicznego ma do dyspozycji.

Do podjęcia starań Sejmik uchwala uprosić p. D-ra Olszewskiego, żeby zechciał osobiście interwenjować w Ministerstwie Zdrowia Publicznego razem z delegatem Sejmiku, do którego to celu wybiera Józefa Jarosza i Władysława Sarnowicza.

b) Sprawa schroniska w Nowym Brzesku.

Wydział Powiatowy uchwałą z dn. 8 października b. r. postanowił przejąć schronisko sierot w w Nowem Brzesku w zarząd powiatu. Celem zbadania stanu Sierocińca wydelegował p. p. Jana Gorczycę i Piotra Srokosza, aby ci na posiedzeniu Sejmiku dn. 11 października złożyli sprawozdanie i przedłożyli konkretne wnioski. Ponieważ delegowani nie zastali przełożonej Schroniska, przeto nie mogli zbadać książek ani też miejsca przynależności sierot, przeto na wniosek p. Jarosza, Sejmik uchwalił zwrócić tę sprawę jeszcze raz do Wydziału Powiatowego celem rozpatrzenia.

c) Sprawa drzewa budulcowego dla gm. Luborzyca i Michałowice.

Wniosek p. Stryszewskiego i tow. o przyznanie drzewa na budowę mieszkańcom gmin Luborzyca i Michałowice zniszczonym przez wojnę z lasu skarbowego w Goszczy zamiast lasów Narańskich i Kozierowskich. Uchwalono przesłać do Pow. Kom. Roz. Drzewa.

d) Sprawa drzewa opałowego z puszczy Niepołomickiej.

Członkowie Sejmiku z gmin Nadwiślańskich proszą, aby Sejmik Powiatowy interwenjował w Zarządzie lasów puszczy Niepołomickiej, aby tenże sprzedawał mieszkańcom powiatu Miechowskiego drzewo opałowe. Uchwalono zwrócić się do Zarządu lasu w Niepołomicach, aby zezwolił kupować ludności powiatu Miechowskiego drzewo na opał po przedstawieniu zaświadczeń gminnych.

e) Srawa cen za konie pobrane przez Komisję poboru koni.

P. Rączka i tow. zgłaszają następujący wniosek: ponieważ powiat Miechowski hoduje konie bardzo dobre, a ceny wyznaczone w rozporządzeniu o poborze koni są nizkie, wobec tego należałoby, aby ogólne posiedzenie Sejmiku zwróciło się do Komisji Remontowej o podniesienie cen, lub aby Sejmik uchwalił takowe.

Przewodniczący wyjaśnił, że ceny zostały ustanowione przez Ministerstwo Spraw Wojskowych i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Sejmik nie może ich zmienić. Wobec tego wniosek ten nie przeszedł pod obrady.

Na tem po wyczerpaniu porządku dziennego posiedzenie Przewodniczący zamknął.

Przewodniczący:
J. WIECZOREK m. p.

Sekretarz:
ST. KRÓL m. p.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

88

EPIDEMJA

„HISZPANKA“.

Wśród chorób zakaźnych ostrych, które wespół z wielką wojną, dziesiątkowały i dziesiątkują ludzkość, naczelne miejsce należy się grypie czyli influenzy (febris catarrhalis epidemica) pospolicie zwanej obecnie „Hiszpanką“, dawniej „Ukrainką“. Nie znamy żadnej innej choroby zakaźnej, którąby w krótkim stosunkowo czasie tak szerokie zatoczyć mogła kręgi i tak brzemienne wywołać spustoszenia.

Pierwsze bowiem źródło tej wielkiej pandemii, wytrysnąwszy z wiosną 1918 r. w Hiszpanji (stąd też i nazwa „Hiszpanka“) i rozlawszy się szeroką falą po całej kuli ziemskiej — dało w rezultacie w ostatnim kwartale tegoż roku wedle obliczeń angielskich prawie 6, 000.000 zgonów i nie szukając daleko, bo w sąsiadującym z nami w Krakowie — w ciągu 1-go tygodnia we wrześniu 1918 r. zmarło 41 osób. W naszym powiecie 1-sze przypadki grypy, pojawiły się w maju 1918 wśród załogi węgierskiej, w Miechowie. Była to pierwsza fala hiszpanki, która, jak widać, ze statystyki szpitala św: Anny, w lipcu dosięgła szczytu (23 chorych), potem gasła aby znowu wybuchnąć w listopadzie i grudniu (52 chorych, w tem 7 zgonów).

Cały następny rok (1919), choć nie był zupełnie wolny od tej epidemji, to jednak naogół było mniej przypadków. Szpital św. Anny w ciągu całego roku wykazał tylko 39 chorych. Pod koniec dopiero starego i początku nowego (1920 roku hiszpanka ocknęła się z drzemki. Szpital miał w styczniu 61 chorych, w tem 7 zgonów, a lekarz epidemiczny w południowych częściach powiatu w tymże czasie w obrębie swego rejonu stwierdził 144

zachorowań. Jestto trzecia fala epidemii. Jak długo potrwa, jakie poczyni spustoszenia — trudno dziś przewidzieć. Epidemiolodzy jednak twierdzą, że ma być ostatnią.

Do charakterystycznych cech tej zarazy w pierwszym rzędzie należy nadzwyczaj szybkie się jej szerzenie, następnie okresowość i falistość.

To też pod względem zaraźliwości niema sobie równej. Ani w durze plamistym, dżumie, ospie, ani cholerze przenoszenie zarazków nie odbywa się tak szybko i powszechnie, jak to ma miejsce w influenzy. Jako przykład mogę przytoczyć: pierwszy przypadek hiszpanki do Szczekocin w początkach sierpnia 1918 r. przywiózł, powróciwszy z urlopu, komendant posterunku żandarmerji. Na drugi dzień zachorował cały posterunek, a w kilka dni lotem błyskawicy hiszpanka rozszerzyła się po całem miasteczku.

Dalej wielkie pandemie grypy powtarzają się okresowo, co pewien szereg lat obejmując odrazu cały materjał palny, czyli wszystkich, którzy w danej chwili nie są odporni przeciwniej. (Ostatnie emidemie grypy grasowały w 1899, 1873, 1850 i t. d.) Sam zaś przebieg epidemii odbywa się jakby rozlaniem wielkiej fali o stałych wzniesieniach i spadkach, przyczem każda następna fala ma już coraz słabszy rozmach, aż niknie.

Do najważniejszej zaś i ostatniej cechy należy to, że śmiertelność przy grypie obejmuje przedewszystkiem osobniki młode, po największej części osoby pomiędzy 15 a 30 rokiem życia, co wskazywałoby na to, że osoby starsze, które przebyły już podobną epidemję w latach 1889—90 zachowały odporność na tę chorobę.

Dalej hiszpanka nie daje bezwzględnej odporności po jej przebyciu, jak niektóre inne z chorób zakaźnych. Praktyka szpitalna podczas obecnie panującej epidemii (1918 — 1920) wykazuje, że zdarzają się powtórne zapadania na tę chorobę. Zaznaczyć jednak trzeba, że przebieg ich jest łagodniejszy.

Przyczyny, źródła i sposób zarażenia

Grypa nie jest jakąś nową, czysto wojenną jednostką chorobową. Świat lekarski zna ją od kilku wieków i żyją jeszcze ci co, pamiętają ją, jak przed 30-tu laty (1889—90) grasowała w Europie. Jedynie kolebką jej był wtedy wschód („Ukrainka“), a nie zachód („Hiszpanka“).

Hiszpanka więc, jak zaznaczono na wstępie należy do chorób zakaźnych, którą wywołuje wykryty w dwa lata po ostatniej pandemii przez Pfeiffra tak zwany („lasecznik influenzy“). Zarazek ten widziany pod drobnowidzem ma kształt maleńkiej pałeczki i znajduje się w górnych drogach oddechowych osób chorych na grypę.

Dalsze badania stwierdziły, że zarazek ten przenosi się od człowieka chorego, który jest wyłącznem źródłem zarazy. Ani powietrze, ani szczepienie zwierząt lasecznikiem influenzy nie wywoływały w tych ostatnich grypy. Jedynie człowiek zarażony, posiadając zarazki przy mówieniu, całowaniu, kaszlu, rozpyla je, które choć szybko giną poza organizmem, zawsze jednak mają jeszcze dość czasu, aby dostać się do dróg oddechowych człowieka zdrowego i wywołać chorobę.

Klasycznym przykładem takiego kropelkowego zakażenia posłuży następujące:

Gdy na wiosnę 1918 r. prasa codzienna prawie w każdym numerze alarmowała wszystkich o pojawieniu się nieznanej choroby w Hiszpanii długi czas nie mogłem się doczekać tego nieprzyjaciela ludzkości. W początkach sierpnia, wezwany zostałem do komendanta posterunku, żandarmerji który 2 dni wcześniej wrócił z urlopu z okolic Wiednia. Nie myśląc nawet o hiszpance stwierdziłem podniesienie temperatury, lekki nieżyt gardła i górnych oskrzeli. U chorego zabawiłem około 15 minut, a nachylając się przy osłuchiwaniu płuc, zmuszony byłem oddychać powietrzem, które jak się dalej okazało, częsty kaszel chorego nasycił zarazkami influenzy. Na drugi dzień zachorował cały posterunek, w 3 dni ja z całą rodziną, nie wyłączając służącej.

Początek, objawy i przebieg choroby. Powikłania.

Jak początek choroby rozpoczyna się prawie nagle, gdyż okres rozwoju (wylęganie się) trwa 2-3 dni, tak i cały przebieg jest bardzo krótki. W wypadkach niepowikłanych wynosi 3—5 dni, rzadko dłużej. Dominującym objawem jest gorączka, która szybko idzie w górę, a której towarzyszą bòle głowy, krzyży i lekkie zajęcie górnych dróg oddechowych, połączone z męczącym chorego suchym kaszlem i obfitymi krwawieniami z nosa. Po kilku dniach objawy te cichną i gasną. Nieraz, co prawda ogólne osłabienie utrzymuje się do dwuch tygodni wśród objawów nieżytu oskrzeli. Zupełnie jednak inaczej przedstawia się przebieg całej sprawy chorobowej, gdy na tle hiszpanki rozwinie się wtórne zakażenie najczęściej 4 — 5 dnia choroby, czyli tak zwane powikłanie, a wśród których pierwsze miejsce zajmuje ciężkie zapalenie płuc lub opłucnej, albo wreszcie zapalenie opon mózgowych. To też trzeba zaznaczyć, że poza piorunującemi

postaciami hiszpanki, które na szczęście są rzadkie—największy odsetek śmiertelności dają właśnie powyższe powikłania. One też sprawiają najwięcej troski lekarzowi i wniwecz obracają najpomyślniejsze rokowanie.

(c. d. n.)

D-r OLSZEWSKI
lekarz powiatowy.

OGŁOSZENIA:

STANISŁAWOWI DELI ze Strzeżowa pow Miechowskiego, skradziono na linji kolejowej Miechów—Kielce, dokument podróży, 70 mk. i 35 rb.

KAZIMIERZOWI SPIECHOWICZOWI, zamiesykałemu w Miechowie, skradziono w dniu 16 b.m. dokument wojskowy, 400 rb. i 600 mk. na stacji w Miechowie.

MICHAŁOWI MAZURKOWI z Łętkowic, pow. Miechowskiego, skradziono na st. w Kielcach tymczasowy dowód osobisty przez gminę Łętkowice wystawiony dnia 8 sierpnia 1919 r. Nr. 84, 40 rubli i 2 marki.

W niedzielę dnia 18 kwietnia 1920 r. o godzinie 2-ej po południu w sali sądowej odbędzie się

WALNE ZEBRANIE

Członków Towarzystwa Czerwonego Krzyża

Porządek dzienny:

1. Zagajenie i wybór przewodniczącego, sekretarza i asesorów.
2. Sprawozdanie z działalności tymczasowego zarządu.
3. Wybór komitetu: prezesa, skarbnika i sekretarza.
4. Wybór 3 członków komisji rewizyjnej.
5. Wolne wnioski.

a) W myśl art. 17 i 19 statutu Towarzystwa w razie niedojścia do skutku zebrania w wyżej oznaczonym terminie odbędzie się drugie walne zebranie dn, 25 kwietnia 1920 r. o godzinie 2 po południu w sali sądowej i uchwały tego będą ważne bez względu na ilość obecnych członków.

b) W myśl art. 38 statutu prawo wyboru posiadają członkowie rzeczywiści, opłacający składkę roczną w kwocie 20 marek polskich.

Zawiadomienie.

Komisja organizacyjna Związku Miechowskich Stowarzyszeń Spożywców podaje do wiadomości interesowanym stowarzyszeniom i sklepom przy kółkach rolników, iż Statut Związku został przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych **zatwierdzony**.

Wobec tego zwołuje zjazd Pełnomocników na dzień **24 Marca** r. b. na godzinę 11-tą przed południem w Starostwie z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie z dotychczasowej działalności.
2. Dyskusja statutowa.
3. Ukonstytuowanie się Związku.
   a) Wybór Rady Nadzorczej
   b) Wybór Dyrektora
   c) Wkłady
4. Wolne wnioski.

Stowarzyszenia, które oświadczyły gotowość przystąpienia do Związku, zechcą wysłać pełnomocników swoich, z odpowiednimi deklaracjami i pieniędzmi, tylko ci bowiem będę posiadać prawo głosu.

Inne stowarzyszenia po wszelkie informacje zechcą łaskawie zgłosić się do pana Henryka Jędrusika na st. Miechów.

Fr. Przybycień. poseł — **Henryk Jędrusik.**

Zenon Jędrzejowski

Geometra Patentowany

w MIECHOWIE, dom Ziemby.

PZYJMUJE WSZELKIE ROBOTY MIERNICZE JAKO TO: PARCELACJE, NIWELACJE, SPORY GRANICZNE, KOMASACJE, SPRAWY SERWITUTOWE, PODZIAŁY PASTWISKOWE, WIZJE SĄDOWE, POMIARY MIAST i t. d.

ROBOTY WYKONYWA SZYBKO I WEDŁUG NAJNOWSZYCH WYMAGAŃ TECHNIKI I KOMISJI ZIEIMSKEJ.

Drukarnia St. Jeżewskiej w Miechowie.